

"Tezkiyet-bahş-ı kulûb-u mü'minîn,/ Sâlihdâr-ı emanettir sözün." mısralarını izah eder misiniz?

**"Tezkiyet-bahş-ı kulûb-u mü'minîn,
Sâlihdâr-ı emanettir sözün."(1)**

"Sen, kalbi tertemiz ve hidayet ile dolu bir mümin olduğun için, senin kalbine ilham olarak gelen sözler, yani Risale-i Nurlar, insanı salih edip İlahi rızaya eriştiren kutsi bir emanettir bize." denilmek isteniyor.

Bu şiir ve şiirdeki bu mısra, Ahmed Galib'in Sözler (Risale-i Nur) hakkında bir fıkrası bir methiyesidir. Risale-i Nurlar nasıl temiz ve pak ise, buna vesile olan kaynak da yani Üstad Hazretlerinin mübarek kalbi de o nispette temiz ve paktır.

(1) bk. [Barla Lahikası, \(101. Mektup\)](#).